

Dissertatio Juridica Inauguralis

ad l. fin. C.

DE

**EDICTO
DIVI HADRIANI
TOLLENDΟ**

Quam

Divino aspirante Nume

**Auctoritate et decreto
magnifici nobilissimi et
amplissimi ictorum ordinis in illvstri
Academia Hasso-Schavmburgica**

PRAESIDE

Nobilissimo Consultissimo & Excellentissimo VIRO

DN. BERNHARDO Schulzen

*Jcto, Consiliario Hassiaco, hujus Academiae Antecessore,
Facultatis Juridicæ DECANO,*

Dno. Praeceptore ac Patrono suo æternum devenerando

PRO LIGENTIA

**Summos in utroq; Jure honores & Privilegia DOCTORALIA
rite obtinendi.**

Publico Eruditorum Examini submittet

JOHANNES Wasmundt/

Hasso-Cassellanus.

Diss. jur. civ. IUDICATORIO 7CTORVM die 7. Maii.

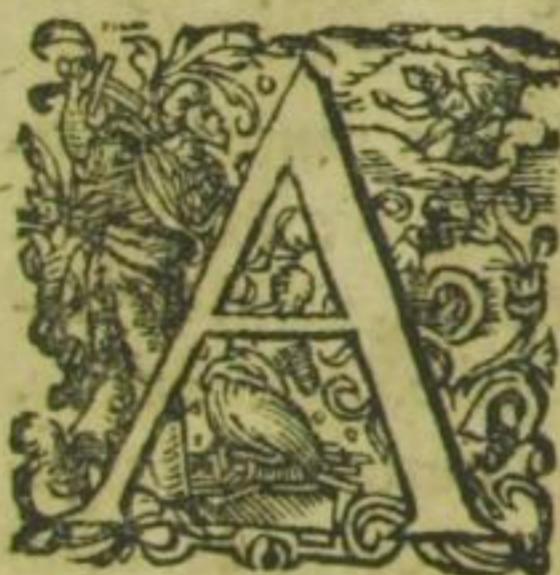
234,24

*I. Typis imprimebat GODOFREDUS CASPARUS
Wächter/ Acad. Typographus, ANNO 1668.*

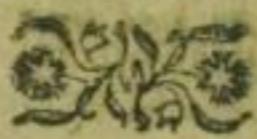

THES. I.

D possessionem rerum
hæreditiarum adipiscendam
prodita sunt à Jure quatuor reme-
dia. 1. Petitio hæreditatis. 2. In-
terdictum quorum bonorum
3. Quod legatorum. 4. Re-
medium L. final. C. de Edict. divi Adriani tollend.
quo hæres scriptus exhibito testamento, quod nullum
vitium visibile habet, mittendus est in possessionem
bonorum, quæ defunctus possidebat tempore mortis.
Dd. communiter testante Roland. à vall. vol. 3. consil.
98. n. 3. Ruin. vol. 2. consil. 229. n. 8. Michael Grass.
sententiar. lib. 2. art. transmissio q. 13. n. 1.

I. **D**atur hoc remedium scripto hæredi, non
tantum illo casu, quo possessionem non-
dum est adeptus, sed etiam, quo possessionem nactus
est, sed turbationem & molestias metuit, ad hunc fi-
nem, non ut in possessionem immittatur, sed ut pos-
sessio jam apprehensa confirmetur, conservetur &
defendatur, Grass. d. q. 13. n. 5. Rol. à vall. vol. 3. consil.
2. n. 7. Surdus consil. 414. n. 23. & consil. 117. n. 11. uti
judicatum testatur in Senatu Gratiano Politano Guid.
Papa decis. 132. n. 4. & in novissimis Rotæ Romanæ de-

cisionibus part. i. decis. 613. n. 8. & docet communis schola Jētorum, quod remedium. d. L. fin. ut maximè origine ac naturâ suâ sit remedium adipiscendæ possessionis, in praxi tamen quandoque inflextatur, ut habeat effectum recuperandæ, ob eamque causam dicitur esse quasi recuperandæ & nihilominus habeat causam & nomen adipiscendæ Rol. à Vall. vol. 1. cons. 1. n. 76. & vol. 3. cons. 98. n. 38. Marpurgens. vol. 4. cons. 31. n. 4. Klock. vol. 3. cons. 107. n. 8.

III. C Ompetit hoc remedium tantum scripro hæredi, sive ex parte, sive ex asse sit institutus. d. L. fin. Grass. d. art. q. 14. n. 5. ut in Collegio Jenensi responsum refert Richt. ad h. l. ult. num. 40. quod etiam obtinet, si hæres in rem certam & singularem sit institutus, nec aliis sit additus cohæres, L. cohæredi. 41. in fin. de vulg. & Pupill. subst. Socin. lib. 1. cons. 10. num. 16. Grass. d. q. 14. n. 5. Arnold. Vinn. ad §. 4. I. d. hæred. instit. & §. ult. n. 5. I. de inoff. Testam. Arg. d. legit. contradic. q. 2. art. 8. Menoch. d. adipisc. possess. remed. 4. n. 134. Richt. ad d. l. ult. C. n. 44. & seqq. & datur hoc beneficium non solum directo hæredi, sed & fideicommissario universali l. 56. ff. ad Sctum. Trebell. postquam ipsi verbaliter est restituta hæreditas, i. e. quando fiduciarius vel coram, vel per nuncium aut per Epistolam se restituere hæreditatem significat, l. 37. ad Sctum Trebell. quo casu non possessio rerum hæreditariarum, sed jus hæreditarium acquiritur l. 63. ff. eod. Menoch. d. remed. n. 170. & 181. Peregrin. d. fideicommiss. art. 48. n. 5. & seqq. Bachov. ad Treut. vol. 2. disp. 25. th. 1. lit. L. Reali verò restitutione factâ fideicommissarius non nisi pro majori confirmatione possessionis jam adeptæ uti potest, Cothm: vol. 5. cons. 17. n. 60.

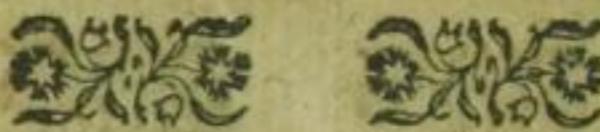
n. 60. & conf. 4. n. 277. Brunneman. ad d. l. ult. C. & Sichard. n. 4. & Richt. ad h. l. n. III. & seqq. potest verò fidei commissarius exercere remedium. d. l. final. C. nullâ præcedente restituzione in illis casibus, in quibus utiles actiones sine cessione ipso Jure in illum transeant, Bart. d. l. fin. n. 9. uti I. quando jussus restituere hæreditatem dolo malo vel post litem contestatam, vel antea sese contumaciter celayerit, l. penult. §. cum autem C. ad Trebell. II. quando hæres gravatus sine ullo hærede decessit. Bart. d. l. penult. §. cum autem, n. 3. ibique Paul. d. Castro. n. 2. Salic. n. 5. Aretin. conf. 37. n. 10. III. quando primus fideicommissarius gravatus est, de restituendo secundo, tunc nullâ opus est restituzione, sed jura in secundum fideicommissarium transeunt. d. l. penult. §. cum autem. & Bart. n. 3. Castr. n. 1. Bald. num. 2. Salic. num. 8. Besold. part. 1. conf. 6. num. 169. quod ita accipendum quando ab hærede gravato est restitutio facta primo fideicommissario, uti declarat Corn. conf. 304. n. 17. vers. & etiam quia lib. 3. IV. casus, quando fideicommissum est particulare. Natta. conf. 200. n. 2. lib. 2. V. casus ponitur à Gloss. in d. l. penult. §. cum autem. cùm hæres gravatus alienavit bona fideicommissio universalis subjecta, tunc nullâ restituzione opus est ad hoc, ut fideicommissarius agere possit. Riminald. Jun. lib. 1. conf. 80. n. 36. & lib. 4. conf. 303. n. 19. Salicet. & Raphaël. in d. l. penult. §. final. qui statuunt, non esse opus restituzione reali, requiri tamen verbalem, nos verò veneramur illorum opinionem, qui defendunt, hoc casu nec verbalem restitutionem requiri, Gravett. conf. 19. n. 12. lib. 1. Riminald. Jun. sibi contrarius d. conf. 303. n. 19.

vide Joann. Vincent. Honed. *consult. vol. I. part. 2.*
d. judic. consult. 26. Quicquid sit dicendum attentâ
 dispositione legis civilis, de jure Canonico & conside-
 ratâ ejus æquitate, illæ subtilitates non attenduntur,
 & fidei commissarius rectâ viâ agere potest nullâ factâ
 restitutione Guil. Benedict. *in cap. Raynatius de testa-*
men. in verb. Si absque liberis num. 85. ubi dicit de æquita-
 te juris Canonici opus non esse aliquâ restitutione rea-
 li vel verbali, & cessare hodiè multas vanas subtilitates
 & circuitus inanes, qui circa hæreditatum restitutio-
 nem ex Senatusconsulto servabantur, & secundum
 hanc æquitatem vidisse judicari in Parlamento Tholo-
 sæ, idem repetit Guil. *in eadem repet. in verb. mortui*
num. 74. vers. quod curia eandem opinionem sequitur.
 Marcus Anton. Peregrin. *d. fideicommiss. art. 2. n. 62.* ubi
 hoc post Vincent. Honed. *vol. I. conf. 26. n. 24.* am-
 pliat, sive fideicommissarius petitorio sive possessorio
 agat, additque, se nunquam verbalem restitutionem
 practicâsse, aut practicatam vidisse, Besold. *in part. 4.*
conf. 182. n. 58. 59. 60.

IV. **A**D Codicillos quoq; extendi potest reme-
 dium nost. L. Hart. *Pist. l. 4. q. 10. n. 3.* Brun-
 nem. *ad nosf. L. ult. C. Menoch. d. remed. n. 192.* Bach, ad
 Tr. *vol. 2. disp. 25. th. 1. lit. L.* ut & ad testamentum in-
 ter liberos conditum, licet secundum legem ultimam,
C. famil. Ercisc. per modum divisionis sit conscriptum
 Hart. *Pist. d. q. 10. n. 2.* Carpz. *in respons. Elect. lib. 6.*
tit. 2. resp. 20. n. 7. Wesenb. *conf. 81. n. 11.* Richt. *ad*
nosf. L. ult. n. 159. Idem procedit in hærede sub con-
 ditione instituto Cagnol. *in l. actus legitimi n. 18. ff. d.*
Reg. jur. Socin. Junior lib. 1. consil. 87. n. 8. quemadmo-
 dum enim hæres conditionalis ante eventum condi-
 tionis

cionis possessionem agnoscere potest, l. si sub conditione ff. d. bonor. possess. secund. tab. Menoch. cons. 105. n. 50. lib. 1. Arg. de legitimo contradic^tore q. 4. art. 3. n. 68. & ita etiam potiori jure hoc remedium illi erit concedendum Jason. in l. r. vers. propter hoc C. d. Edict. Div. Adrian. Et profectò cum dictus hæres propriâ authoritate capere potest possessionem. Ergo multò magis illi licitum est authoritate judicis possessionem bonorum defuncti capere, & hoc remedium implorare, cum hoc beneficium sit favorable, adeoque extendendum: Nec ex nostra l. ult. C. per necessariam consequentiam elici potest, hoc remedium tantum illi hæredi competere, qui purè & sine omni conditione institutus est, addo, quod immissio fiat à competente judice sine præjudicio tertii, Zuchard. & Dd. ad nostrā l. ult. C. n. 267. vers. & idem est: Et licet nonnulli statuant remedium d. l. fin. ante conditionis eventum ab hærede conditionali non posse intentari, illi tamen alia remedia concedunt Dec. in d. l. fin. C. n. 24. & ibidem Zuchard. n. 158. & restringunt hoc quoad effectum possidendi, ita tamen ut jus administrandi hæres habeat, Achill. Personal. d. adipis. possess. sub. n. 126. vers. & ita tenendo non obstat. Tubingens. in consil. Besold. vol. 4. consil. 167. n. 79. & seqq. Richter ad nostrā l. ult. n. 65. & seqq. Argentoratens. consil. 112. n. 311. & seqq. Nec aliud obtinet in hærede, qui ex tempore & ad certum tempus est institutus, hic enim dies adjectus pro supervacuo habetur, l. 94. ff. d. hared. inst. Vinnius & Bach. ad §. 9. Inst. eod. Menoch. d. remed. 4. n. 149. & seqq: Bach. ad Tr. vol. 2. disp. 11. th. 3. lit. E. Sutholt. diff. 8. §. 26. sed an filio in legitima instituto hoc remedium competit? de eo discrepantes sunt Dd. opiniones, a jentem sententiam probant, qui legi-

legitimam esse quotam hæreditatis tuentur. Negan-
 tem vero, qui illam perhibent esse quotam bonorum,
 priorem utpote veriorem nos amplectimur Sutholt.
disp. 9. th. 72. Bach. *d. Action. disp. 2. th. 17.* Henric.
Zœsius ad ff. d. Inoff. test. n. 112. Fachin. *lib. 12. Contr.*
cap. 4. Valq. *d. success. creat. lib. 2. §. 20. p. 4. n. 211.* Qui
 enim est verus hæres institutus, illi hoc remedium
 concedendum. Atqui filius institutus in legitima est
 verus hæres, Ergo. Major est ex terminis nota: &
 contradictoria propositio est evidenter falsa: Minor
 inde constat, quia legitima, est pars hæreditatis non
 bonorum. Baldus *in d. l. ult. C.* quem sequuntur An-
 gelus *Consil. 206.* Curt. *Senior consil. 13.* Menoch. *in d.*
remed. 4. n. 162. Michael Grassus *Sententiar. lib. 2.*
artic. Transmissio q. 14. n. 9. Richter. *ad h. l. ult. n. 51. &*
seqq. Et quia substitutus etiam dicitur hæres institutus
pr. Inst. d. Vulgar. subst. ibique Bach. & Vinnius *in not-*
exinde recte infertur, quod etiam illi eveniente casu
 hoc beneficium competat, sive quis Vulgariter sive
 pupillariter sive exemplariter sit substitutus Arg. *d. le-*
git. contradict. q. 2. art. 1. n. 67. Menoch. *d. remed. 4. n.*
206. Grass. *d. q. 14. n. 10.* Besold. *part. 4. consil. 167. n. 11. &*
seqq. Argentoratensi. *Vol. I. consil. 112. n. 115.* Salicet. *in*
d. l. fin. C. n. 6. Stuckius *consil. 10. n. 27.* Brunneman
ad l. ult. C. in fin. sed quid dicendum de filia, quæ est in-
stituta pro hærede, an illa gaudeat hoc remedio, ut im-
mittatur etiam in possessionem bonorum feudalium
non obstante contradictione agnatorum? quod affir-
 mant Cacheran. *decis. Pedemont. 26. n. 14. & 17.* Ro-
 senthal. *d. feud. cap. 7. conclus. 49. lit. A. & Conclus. 48. n.*
2. Cacher. *consil. 42. n. 8.* Achil. Personal. *d. adipisc.*
possess. n. 104. eleganter Thom. Merckelbach. *in con-*
sideratione questionis quædam de d. l. ult. C. n. 115.

fil. Klocken tom. 2: consil. 33. num. 73. Besold. part. 4
 consil. 182. num. 63. & seqq. Francisc. Vivius de-
 cis. 409. n. 2. Menoch. d. remed. n. 375. Rol. à Valle vol.
 4. consil. 48. n. 4. Hartm. Pist. q. 10. n. 4. & 24. & hæc sen-
 tentia dubio. caret, si agnati non sint in possessione
 nec quicquam se in continenti probaturos afferant, uti
 hoc quinque argumentis solidè deducit Cæs. Arg. in
 tract. d. legit. contradic. q. 18. art. 1. Vel si possideant &
 simpliciter dicant bona esse feudalia Arg. d. q. 18. art.
 5. nec illa immissio impeditur, licet sint castra munita,
 arces & fortalitia difficultis recuperationis Contard. in
 I. unic. limit. 1. n. 80. C. d. moment. possess. Nam propter
 incertum periculum non debet alicui denegari jus
 competens, Certi verò juris est, fæminam esse immit-
 tendam ob præsumptionem juris, quâ omnia bona præ-
 sumuntur allodialia nō feudalia, accedit text. in §. inter
 fæminam & §. defuncto milite tit. si de feud. fuer. contro-
 vers. inter dom. & agnat. Arg. d. q. 18. art. 8. Mynsing.
 cent. 5. observ. 25. num. 5. ubi refert in ardua quadam
 causa suo tempore in Cam. Imp. esse conclusum, cum
 lis esset inter filiam cuiusdam Comitis & ejus agnatos,
 & prædicta obtinere, licet contentio sit inter dominum
 & filiam, adstruente domino, aliqua bona esse feuda-
 lia, filia reclamante; quia filia pariter tanquam hæ-
 res patris defendi debet in possessione, cum pro eâ sit
 præsumtio, quod bona sint allodialia non feudalia,
 Gail. lib. 2. obs. 69. n. 4. 5. quæ etiam militat in quibus-
 libet bonis regalem dignitatem annexam habentibus,
 est enim is Imperii Romano-Germanici Status, ut mul-
 ti sint Comitatus, qui quidem libera & allodialia bo-
 na & Imperio immediatè subiecta, feuda tamen im-
 perii non sunt, Rosenthal. de feud. c. 12. concl. 14. Sixtin. d.

B

regal.

regal. l. i. c. 4. n. 69. Besold. part. 5. concl. 241. n. 3. Vultei. d.
 feud. l. i. c. 9. n. 59. 60. & l. 2. c. 1. n. 23. Menoch. d. remed. 4. n.
 375. Franc. Milanens. dec. 1. n. 90. & seqq. l. i. qui hanc sen-
 tentiam magis communem statuit. Borg. Cavalc. decis.
 36. n. 112. & seqq. part. 2. Achil. Personal. d. acq. possess.
 n. 104. & tribus rationibus confirmavit Marc. Anton.
 Peregrin. conf. 4. n. 51. & seqq. inter quas princeps ratio
 est, quod omnibus testamento scriptis hæredibus hoc
 beneficium sit concessum, ut sequestratâ quæstione
 proprietatis, vel aliâ exceptione altiorem indaginem
 requirente, ante omnia in possessionem omnium bo-
 norum à defuncto relictorum mittantur, nec ad obti-
 nendam hanc possessionem necesse habeant quic-
 quam aliud docere, quâm se testamento scriptos hæ-
 redes esse, & in hanc sententiam de facto consulti re-
 sponderunt Alexand. Socin. Rol. Gozad. & alii rela-
 ti à Bursato consil. 234. n. 10. & seqq. Thom. Michaël.
 in cons. Klock. tom. 2. conf. 33. num. 11. & 12. & quod illa
 exceptio; Hæc bona sunt feudalia, & ad solos mascu-
 los pertinent, concernat petitorum, & non admittan-
 tur contra fœminam, decisum in Rotâ Romanâ testis
 est Mohedamus in decis. Rot. tit. restit. spoliat. & hanc
 esse conclusionem generalem, ut fœmina etiam inca-
 pax in possessorio vincat, dominus vel agnati petant
 de manu illius, Garzon. d. fœmin. ad feud. recip. n. 141.
 & in supremo tribunali Cam. Imp. in nobili & arduâ
 causâ Birmund contra Birmund. 15. April. Anno 77:
 decisum refert Meichsner. decis. 13. eandemque sen-
 tentiam in processu revisionis confirmatam narrat
 Rosenthal. d. feud. cap. 10. concl. 41. num. 64. & ex illo
 Klock. tom. 2. conf. 30. n. 122. ubi sequentia hæc ponit,

26

Besondern auch dieselbe / wie ich dessen unfehlbare Nachrichtung habe/ am Kaiserlichen Hofe/ in Sachen Weiland Caspar von Herckheim Tochter Margareten Anna Vormunder contra Herm Christoph Probst zu Elwangen in dem bestetige/ daß dasselbe mandatum sine clausulâ de restituendo erkende / vor gewendter Einrede ohnverhindert den 27. Febr. Ao. 1604. paritio auferlege wird. vid. Thom. Michael, *in cons. Klock. t. 2. cons. 7. n. 94.* fallit tamen, si non solum de cognatorum jure ex investitura constet, verum etiam hi possessionem feudi adepti sint, quo casu in possessione; suâ sunt tuendi, donec filia de jure suo doceat, Hart. Pst. d. q. 10. n. 24. idem obtinet, si agnati in continentî probare ve- lint, bona esse feudalia, & ad solos masculos pertinere, tunc enim filia hæres instituta in possessionem bonorum feudalium non est immittenda Achill. Personal. d. tract. n. 109. Besold. *cons. 56. n. 68. & seqq.*

V. **M**Overi hic' potest ardua hæc quæstio;
An dominus feudi ob defectum lineæ
masculinæ feudum propriâ autoritate occupare, & fi-
liam vel agnatos possidentes expellere possit? Negan-
tem opinionem tuentur Andr. d. Isernia *in c. 1. §. fn.*
n. 8. ibique Matth. d. *Afflict. n. 4.* si illorum verba be-
nè expendantur: quos alias Rosenthal, d. *feud. c. 10.*
concl. 41. lit. GG. pro contrariâ sententia male citat, & ita
pro filia in Cam. Imp. & Judicio Aulico Cæsareo de-
cisum est, in Cam. Imp. 13. April. 1614. in Sachen
Landsberg contra Fürstenberg spolii, & in causa Bibra
contra Würzburg/in qua 21. Jan. 1603. mandatum re-
stitutorium cum clausulâ in Judicio aulico in causâ
Horeckheim contra Elwangen mandati 27. Febr. pari-

tio quoad redintegrandam possessionem, de quâ filia
 defuncti vasalli dejecta erat, fuit decreta. Thom. Mer-
 ckelb. *in cons. Klock. t. 1. cons. 17. n. 90. usq; ad fin. & tom. 2.*
cons. 7. n. 97. & t. 2. cons. 26. & pro hac sententia stabilienda
 hoc argumentum afferri potest, quod filia & alii insti-
 tuti hæredes in possessionem feudalium non obstante
 contradictione agnatorum vel Fisci immitti debeant,
 uti multis authoritatibus comprobatur Achil. Personal. d.
ad ipsc. possess. n. 109. & Dd. communiter. Ergo mul-
 to magis in illâ possessione debeat defendi, uti conclu-
 dit Cravett. *cons. 822. n. 6.* Affirmantium castra se-
 quuntur Dd. communiter, Bald. *vol. 1. cons. 301. n. 5.*
 qui illam sententiam veriorem & de consuetudine ser-
 vari ait & plures alii, quos refert Merckelbach. *in cons.*
Klock. tom. 2. cons. 11. n. 6. Idem in Emphyteusi sta-
 zuunt Joan. Vincent. Honded. *vol. 2. cons. 21. num. 23.*
 Aurel. Corbul. *d. Iur. Emphyt. p. 1. q. 10. n. 2. & seqq.*
 Alvar. Valasc. *de Jur. Emphyt. q. 18. n. 9.* Joseph. Ludo-
 vic. *decis. Perusin. 17. n. 8. & seqq.* quæ opiniones dis-
 crepantes adhibitâ distinctione forsan conciliari pos-
 sunt, ut prior negans opinio locum habeat, quando
 non constat evidenter de casu aperti feudi, altera vero
 de casu notorio & claro feudi aperti Cavalcan. *decis.*
36. n. 448. & seqq. p. 2. Rosenthal. *d. feud. cap. 10. concl.*
41. n. 92. quod & de consuetudine ita explicandum, si
 vel aliqualiter de devolutione constet, quod probatur
 exemplo summi Pontificis Clementis VIII. qui non
 obstante contradictione Cæsar, emortuâ familiâ A-
 stensi, Ducatû Ferrarie authoritate propriâ apprehen-
 dit, quod factum probat Alexand. Raudens. *decis. Pisani.*
42. part. 3. n. 70. lib. 1. & plura allegat exempla, & in
 terminis, quod consuetudine induci possit, ut domi-
 nus

nus propriâ authoritate possit feudum occupare, non
 diffitetur Rosenthal. d. c. 10. concl. 41. n. 157. Mer-
 ckelbach. in cons. Klock. tom. 2. cons. 10. num. 129. ibi
 Fürnemlich aber/ und das im H. Reich bey allen Thur-
 und Fürsten Geistlichen und Weltlichen solches üblich
 Herkommen und praxis im schwang gehe/ daß ein Lehen-
 Herr finita linea Vasalli absque hæredibus feudalibus
 mortui die possession seiner hinterlassenen Lehen Güter
 apprehēdire, ohngeachtet dieselbe sein Eigenthum Erben
 innehaben (welche alsdañ post evacuationem possessio-
 nis ihre vermeinte Spruch und gerechtsam vermittelst
 ordentlichen Rechtens wieder den Lehenherrn dociren
 müssen/ auch neben dem mit dem Lehen eigenthümlichen
 Güter vermischet seyn/ were dasselbe unschwer mit unter-
 schiedlichen Exempeln zu belegen/ wie deñ solchs zu erkenn-
 en gibt die Grafschaft Königstein/ Grafschaft Haag/
 item die unterschiedliche Schenckensteinische Lehen/ wel-
 che zum Theil Brandenburg/ zum theil das Stift Aug-
 spurg auch Grafschaft Detingen/ gleich nach ableiben
 Hans Schenk von Schenckenstein / so ad perpetuos
 carceres ob uxoricidium condemnirt worden/ einzies-
 hen lassen/ ohnangesehen sein Eigenthums Erben/ wie
 auch noch etliche seiner agnaten, die von Schenckenstein
 in Tyroll vorhanden gewesen/ und daß sie à primo ac-
 quirente herkommen/ bey dem Lehenherrn angemeldet/
 und ihr Jus zeitlich bescheinigt haben.

V. I. Ilud h̄c notandum, quod remedium nost.

L. ult. etiam transmittatur ad hæredis scri-
 pti hæredem sive ex testamento, sive ab intestato suc-
 cedentem, arg. l. fin. C. de Hæred. inst. l. 194. ff. de R. l.
 l. 56. ff. d. V. S. Achil. Personal. d. tract. n. 177. Dnus

Struv. in *Syntagma Iurisprud.* Exercit. 45. num. 20.
 Menoch. *d. remed.* 4. n. 242. & seqq. Richt. ad h. l.
 ult. num. 60. 61. 62. 63. 64. Non verò competit hære-
 di ab intestato arg. nost. L. ult. C. Stuckius part. I. cons.
 9. n. 65. Welenb. cons. 81. n. 8. Argentoratens. vol. I,
 cons. 73. n. 17. ut ne quidem filio succedenti patri ab in-
 testato detur. Argentoratens. *d. cons.* 73. n. 23. & seqq.
 & cons. 112. n. 214. Richt. *ad nost. l. ult. n.* 109. ubi tamen
 notat, filium & alium hæredem ab intestato, implora-
 to nobili officio Judicis in possessionem bonorum de-
 functi mitti debere, & ita facultatem juridicam in Uni-
 versitate Rostochiensi respondisse refert, Nec Legata-
 rio, qui semper habet contradictorem legitimum. Si-
 chard. *ad nost. L. n. 2.* ibidemque Salicet. n. 5. 6. 21.
 Menoch. *d. remed.* 4. n. 134. & seqq. Minsing. Cent. 5.
 obf. 61. n. 6. Ubi cùm ostenderat legatarium pro liqui-
 do legato quod extra dubium est rectè executivè ex-
 periri, addit & hanc sententiam tanquam veriorem
 Dominos Camerale esse amplexos cum hoc mode-
 ramine, quod legatario non liceat executivè agere ex
 remedio nostræ l. ult. C. propter contradictorem, quia
 semper adsit hæres qui contradicat, idque communi-
 ter teneri & observari, Vid. Dn. Stuckius part. I.
 consil. 10. n. 37. 38. & consil. 9. num. 66. Menoch. *d. re-*
med. 4. n. 696. Peregrin. *d. fideicommiss.* art. 48. num. 4.
 Richter *ad nostram l. ult. C. n. 119. 120. 121.* Klock. vol. 3.
 consil. 105. num. 7. Illa difficultas hic se offert; An
 hæc lex locum habeat in testamento nuncupativo à
 Notario in scripturam redacto? Communiter Inter-
 pretes statuunt locum esse huic remedio Anton. Fa-
 ber in *Cod. lib. 6. tit. 13. d. 4.* Carpz. in *resp. Elect. lib. 6.*
resp. 20. num. 3. Bach. ad *Tr. vol. 2. d. 25. tb. 1. lit. L.*

Me-

Menoch. d. l. n. 91. & seqq. Graff. d. art. q. 14. num. 2.
Klock. vol. 3. cons. 107. n. 10. Richter ad h. l. ult. C. n.
144. & seqq.

VII. **S**ecundum omnes Doctores, ut refert Achilles Personalis *in tract. d. adipisc. possessione n. 172.* tria in hoc judicio adipiscendi ab hærede esse probanda: Primò, quod testamentum sit solenne & non in aliqua substantiali parte vitiatum, quæ probatio fit per ocularem testamenti inspectiōnem, d. l. fin. C. Secundò, quod res, in quas petitur immissio, in bonis testatoris tempore ejus mortis fuerint, & sic in determinato tempore, Castrēns. lib. 1. consil. 454. n. 1. Tertiò, quod testatoris mors probetur, quæ alias non præsumitur, Pract. Ferrarensis *in form. libelli, quo petit. hæred. ex testament.* in gloss. *verbo possidebat, n. 1.* & licet nonnulli existiment, quod hæres hæreditatis aditionem quoque probare debeat, Paris. lib. 1. consil. 41. in pr. Socin. junior lib. 1. consil. 95. num. 10. Bald. *ad nostram l. ult. C.* ab hac tamen opinione recedimus, quia hæres exhibens testamentum, & petens immisionem in possessionem bonorum defuncti implicitè & virtualiter hæreditatem adire censetur. Tubingenses *in consil. Beſold. part. 4. consil. 167. n. 17.* & seqq.

VIII. **M**Enochius verò d. adipisc. possession. remed. 4. n. 56. decem requisita hujus professorii remedii adfert. 1. Quod is, qui se in possessionem mitti postulat, sit hæres in testamento scriptus. 2. Quod testamentum, in quo hæc hæredis institutio scripta est, Judici præsentetur. 3. ne testamentum sit cancellatum, vel aliqua sui parte abolitum 4. Quod bona, in quæ missio in

in possessionem petitur, fuerint in possessione testatoris tempore mortis. 5. Quod missio haec in possessionem facta in aetate scribatur. 6. Quod alius legitimè non possideat. 7. Ut haeres, qui se in possessionem mitti postulat, non possideat, vel possideat. 8. Quod judex, coram quo missio haec in possessionem petitur, sit competens. 9. requiritur citatio & libellus. 10. Quod mortem testatoris haeres probare debeat; Non intempestivè hic quæri potest: 1. An testamentum in originali sit producendum? an verò exemplum, vel transumptum etiam probet? quod negamus regulariter, Mascardus *de probation.* vol. I. conclus. 7II. n. II. Paul. de Castro *ad nostram l.* ult. n. 5. ibique Decius n. 14. Dn. Struve *Exercit.* 43. n. 21. Richter *ad d. l. ult. n. 130. & seq.*

IX. *D*atur beneficium h. l. contra eum, qui res hereditarias possidet, qui enim non possidet, ab illo possessio peti non potest. Dd. communiter ad h. l. ult. non verò competit efficaciter, si adsit legitimus contradictor; Ut verò quis sit, & dicatur legitimus contradictor ad effectum impediendi heredem scriptum, quò minus in possessione immittatur, vel possessio ei confirmetur, haec tria præcisè requiruntur & concurrere debent, ita ut deficiente uno ex tribus illis, reus legitimus contradictor non sit: Primò, ut reus bona possideat, de quibus in judicio agitur. Secundò, ut possessio non sit vitiosa. Tertiò, ut de jure suo in continentia proberet Achill. Personal. *in tract.* *Quorum bonorum n. 499* Socin. Junior vol. I. cons. 75. n. 18. Gylman. *in votis cam.* tom. I. p. I. Tit. 7. *de poss. vot. 6. n. 60.* Marpurg. vol. 4. consil. 31. n. 30. Cæs. Arg. *de legit. contradict. q. 5. art. I.* n. 6. 7.

X. Si

X. **S**i itaque possidens non habet consumilem titulum, non est legitimus contradictor, Bart. ad h. l. ult. C. n. 21. Dec. n. 4. Zuchard. n. 3. uti præjudiciis Rotæ Romanæ confirmat Cæsar. Arg. d. tract. q. 2. art. 5. n. 164. Sicuti nec is, qui solum titulum habet, non verò possessionem, quod temperat Arg. d. tract. q. 5. art. 2. num. 67. quando is, qui à defuncto titulum obtinuit, allegat, quod est exclusivum juris hæredis prætendentis immisionem, puta testatorem tempore mortis non posse dñe, vel testamentum abolitum & cancellatum in aliqua parte substantiali, in quo casu, quia ostenditur ea deficere, quæ sunt de intentione hæredis petentis immisionem & sine quibus finis & scopus obtineri nequit, tunc enim immissio negatur ob defectum jurium in hærede. Movet hic potest elegans dubium: Quod videatur dicendum, titulo probato, vel in continenti probando semper locum esse contradictioni, nec tilla dominii probatione opus esse, videtur enim dominium verum vel quasi semper probatum, cum nulla sit melior probatio, quam partis confessio, Socin. vol. 3. conf. 24. n. 8. unde, licet adversus præsumptionem juris & de jure nulla admittatur probatio, partis tamen confessio admittitur, Surd. conf. 60. n. 1. Neviz. consil. 37. n. 7. Atqui hæres petens immisionem, semper videtur confiteri ea bona, quæ prætendit, fuisse in dominio defuncti, si enim contrarium statueret, sequeretur illum in petitorio nullum jus habere, & talia bona in dominio alterius esse, nec posse illum immisionem petere, quia cessat possessorium, ubi de petitorio constat. Respondemus, si constet de dominio aperto ejus, à quo contradictor titulum obtinuit, & titulus plenè probatus,

C

vel

vel in continenti probandus, quod tunc super possessione non sit disputandum, cap. cùm dilectus de caus. possess. & propriet. Nam quando dicere potest; Hodie constat, hodie agatur, legitimus dicitur contradictor ad impediendam immisionem, Andr. d. Isernia Præpos. Martin. Laudens. Alvari. in c. i. §. inter filiam si de feud. fuer. . controvers. & habens jus potentius, quām habet hæres, excludit possessorium ejus, probans verò dominium vel jus autoris sui habet potentius, quām probans solum titulum hæreditarium & possessionem defuncti. Nec valdè absurdum esse statuit Arg. d. tract. q. 5. art. 3. n. 86. ut solius tituli probatio sit necessaria, dummodò perspicuè titulus probetur, puta instrumentis claris & apertis, quæ nullam patiuntur oppositionem, sed faciunt probationem probatam, evidenter & manifestam, ita ut nostra sententia obtineat, quando probatio tituli est dubia.

XI. Excutiendæ hic sunt nonnullæ difficultates. 1. An qui possessionem obtinuit vivente testatore sit contradictor legitimus? Affirmamus, arg. l. fin. C. b. 1. quācavetur immisioni locū esse respectu bonorum, quæ à testatore tempore mortis possidebantur. At, quando quis vivente testatore possessionem obtinuit, constat penes defunctum tempore mortis eam non fuisse E. Nec possessor cogitur restituere nisi probanti suam intentionem, l. fin. C. d. Rei vindic. Atqui hæres si non probet possessionem defuncti tempore mortis, non probat fundamentum suæ possessio-
nis E. Nec obstat possidentem cum vitio non esse legitimum contradictem. Resp. Hoc verum esse, quando contradictio fundatur simpliciter in tali possessione, secus si in non jure petentis. Cum enim
tali

tali casu obtinere nequeat, nec à possidente possessionē auferre, sequitur possidentem in priori statu manere, & ita vices contradictoris sustinere, non quidem per modum veræ exceptionis elidentis actionem, sed per simplicem negationem & exclusionem intentionis adversarii, sicuti enim testatori hoc casu non competit manutentio, ita nec hæredi competit immisio
Arg. d. tract. q. 4. art. 1. n. 15. **Q. 2.** Quando quis possessionem ab hærede mortuo testatore obtinuit, an sit contradictor legitimus? Affirmamus, hæres enim non potest venire contra factum proprium. *sicut C. d. O. & A. Klocken. tom. 2. cons. 71. num. 28. & cons. 41. num. 122.* At, qui intentat remedium *h. l.* contra eum, cui ipse possessionem concessit, venit contra factum proprium. E. non est audiendus, & probatur *arg. l. . §. quod ait Prætor ff. quod legat. l. 1. C. cod.* Et quia hoc remedium est adipiscendæ, non competit pro ea recuperanda, uti in Rota decisum refert Cæs. Arg. d. tract. q. 4. art. 2. num. 48. vide Zuchard. ad nostram l. ult. C. n. 387. Menoch. d. remed. 4. n. 583.

XII. Q. 3. Quando possessionem obtinuit mor-
 tuo testatore à tertio vel à seipso? Dicimus illam possessionem per se & simpliciter non prodesse ad impediendam immissionem, quando est obtenta post mortem defuncti, *arg. l. fin. C. quæ con-*
cedit immissionem in bona omnia, quæ defunctus tempore mortis possedit & consequenter etiam in ea, quorum possessionem post ejus mortem ab alio obtinuit, Unde ortum habet communissima Dd. sententia possessionē, post mortem testatoris adeptam contra remedium nostræ *l. fin. C. non prodesse, uti à Rota coram Card. Seraph. decis. 1257. n. 3. dictum comme-*
morat Arg. d. tract. q. 4. art. 3. n. 61,

XIII. **Q.** 4. Si vivente testatore obtinuit titulum sine possessione ab hærede, an sit legitimus contradicitor? Negamus, Dec. ad b. l. fin. C. n. 48. Zuchatd. n. 366. Roland. consil. I. n. II. vol. I. Gabriel. lib. I. consil. 46, n. 4. Rota apud Statil. d. Salvian. interdicto decis. 44. n. I. quia per mortem defuncti, qui rem possidebat, nullum majus jus contradicendi est quæsitum ratione illorum bonorum, quam vivente testatore haberet. At eo vivente non habet jus impediendi quenquam ab adipiscenda possessione alicujus rei, Ergo nec eo mortuo, Arg. d. tract. q. 5. art. I. 2. 3. 4. 5. qui solidè evincit, nec cum, qui testatore vivente titulum à tertio vel ab ipso testatore vel ab hærede obtinuit, esse legitimum contradictorem, sive rò & titulum & possessionem à testatore quis obtinuit, concludunt Dd. illum esse legitimum contradictorem, hæres enim non potest venire contra factum defuncti. Atqui tunc veniret contra factum defuncti, si immisionem petere vellet contra illum, qui à testatore & titulum & possessionem est natus. Postius de mandat. manuteneant. obs. I. 2. n. 123.

XIV. **Q.** 5. An fideicommissarius sit legitimus contradicitor? Hoc est explorati juris, quod fideicommissarius propriâ authoritate non possit capere possessionē, sed debeat eam capere è manu hæredis l. restituta l. facta ff. ad Trebell. Plot. in l. si quando n. 54. C. unde vi. Personal. in tract. adipisc. n. 400. 401. Salicer. ad h. l. f. C. n. 21. Jason. n. 28. Peregrin. d. fideicommiss. art. 48. Paul. Christin. vol. 4. decis. 30. Rot. Roman. apud Burat, decis. 738. Postius in decis. ad tractat. de manuteneant. decis. 14. n. 8. decis. 13. n. 8. dec. 385. n. 4. Et dec. 565. potest verò consensu expresso vel tacito

cito testatoris propria auctoritate possessionem capere. Postius d. Mand. obs. 47. num. 1. 2. qui itaque non possidet non est contradictor legitimus, licet de jure suo docere sit paratus, & ita Rotam statuisse tradit Arg. d. tract. q. 10. art. 1. num. 13. si verò propria auctoritate possessionem nactus, factâ restitutione verbali ab hærede, legitimus est contradictor, imprimis quando in cōtinenti de fidei commissio docere paratus est Vincent. Handed. Vol. 2. part. 2. tit. de judiciis consultar. 28. Ioseph. Ludovic. decis. 47. n. 15. Cæsar. Arg. d. legit. contradict. q. 10. art. 5. Menoch. d. remed. n. 634. Person. d. adipisc. n. 400. Omnis enim justus possessor est legitimus contradictor ad excludendam immisionem ex hoc beneficio. Atqui fideicommissarius, qui propriâ auctoritate, factâ primò sibi restitutione verbali, possessionem est nactus, legitimè possidet. E. est legitimus contradictor: Minor inde probatur, quia fideicommissarius cui est facta restitutio verbalis propria auctoritate possessionem capere potest Arg. d. tract. q. 10. art. 5. 7. Illud hīc notandum, ut fideicommissarius sit contradictor legitimus, non sufficere cum possidore, nisi etiam possideat legitimè & in continenti de jure suo doceat. Menoch. d. remed. 4. n. 634. & consil. 722. n. 3. Arg. d. q. 10. art. 14. Ex his sequentes conclusiones elici possunt: I. Qui non possidet nec habet titulum, ille non est legitimus contradictor, II. Qui possidet sine justo titulo, ille non est legitimus contradictor. Arg. d. q. 10. art. 15. III. Qui possidet justo titulo, ille est legitimus contradictor. Arg. d. tract. q. 15. art. 2. n. 30. 32. & q. 1. art. 15. n. 114. Rol. à Vall. Vol. 3. consil. 78. n. 5. Rot. Rom. apud Ludov. decis. 206. Quando igitur venientes ab intestato non possident nec aliquid alle-

allegant, per quod excluditur jus instituti hæredis, puta testamentum abolitum, non sunt legitimi contradictores contra scriptum hæredem in testamento Arg. d. tract. q. II. art 1. idem dicendum quando possident, nihil tamen allegant quod sit exclusivum juris instituti, uti in Rota Romana decisum Arg. d. q. II. art. 2.

XV. **D**iximus supra, quod testamentum visibile aliquod & substantiale vitium, puta rasioris, inductionis vel cancellationis non habens paratam habeat executionem in eo, quod scriptus hæres mandato executoriali impetrato in possessionem bonorum hæreditariorum immitti debeat l. fin. C. d. Ed. D. Hadr. toll. Menoch. d. adipisc. posses. remed. 4. Matth. Coler. part. 3. cap. 2. d. proc. Execut. ut nec citatione vel libello opus sit. Wesenb. tom. 2. conf. 8. num. 3. Petr. Frid. Mindanus d. process. in Cam. extrah. lib. 2. cap. 68. n. 1. dixi vitio visibili carens, quia, si tale ex inspectione testamenti apparet, immissio impeditur d. l. fin. C. h. t. Wesenb. consil. 81. num. 10. Carpz. lib. 6. tit. 2. resp. 20. n. 10. Hujusmodi vitium visibile est rasura & cancellatio, quando illa facta est circa hæredis institutionem, vel testium subscriptionem aut consignacionem, vel alio in loco, ubi de substantia testamenti agitur, quale vitium impedit immisionem quamvis hæres scriptus contrarium probare velit Sichard. ad nostr. l. fin. C. n. 17. Menoch. d. remed. 4. n. 704. quam sententiam Dd. communiter cum hac moderatione amplectuntur, nisi ex antecedentibus & consequentibus mens testatoris evidenter colligi possit Sichard. d. l. n. 22. quæ limitatio maximè locum habet, si non sit facta in loco substantiali, Porro vitium visibile est, si testa-

testamentum sit conditum de illis bonis, de quib⁹ jure Civili Romanorum vel statutis non competit testandi facultas. Cothman. Vol. 3. cons. 49. num. 123. & vol. 5. consil. 4. n. 356. Sicuti Bremæ viget statutum, quod de bonis avitis testari prohibet, testamentum igitur de illis bonis factum est invalidum, nec scriptus hæres beneficio b. l. ult. C. gaudet, uti à Collegio Jenensi responsum meminit Richter ad nosl. l. ult. C. n. 187. sic etiamsi forma essentialis testamenti lege positiva præscripta non sit observata, hæres scriptus immisionem efficaciter non potest petere arg. l. fin. C. h. t. Vitium Invisibile est, quod non potest oculis deprehendi, sed tantum judicio intellec̄tus Sichard. add. l. fin. C. n. 17. Welsenb. cons. 81. n. 15. nec habet effectum impediendæ immisionis, militat enim pro testamento illa præsumtio, quod sit validum, donec contrarium probetur, Ergo hæres scriptus debet immitti in possessionem bonorum defuncti. Besold. part. 2. cons. 56. num. 57. & seqq. Menoch. d. remed. 4. num. 698. & hanc communem esse sententiam affirmat Roland. à Valle vol. 3. cons. 2. num. 42. Bursat. consil. 89. num. 21. Pro tali vitio invisibili habetur præteritio liberorum, incapacitas testatoris vel hæredis, ob quod immisio impeditur, si ex eodem testamento, vel alio instrumento in continentि hoc demonstrari potest, Menoch. d. remed. 4. n. 729. & n. 759. Hartm. Pift. p. 4. q. 10. n. 13: & 19. Brunneman. ad nosl. l. ult. C. alias si in continentि exceptiones non possunt probari, sed sunt altioris indaginis, in hoc judicio non admittuntur, sed potius hæres in possessionem est immittendus. Hartm. Pift. d. q. 10. n. 4. & 10. Stuckius part. 1. cons. 10. n. 31. 32. 33.

Be-

Besold. part. 2. consil. 56. n. 68. 69. 70. 71. 72. Argelus
d. legit. contradict. q. 2. art. 6. n. 187. q. 5. art. 3. n. 99. q.
4. art. 3. n. 73. q. 10. art. 9. n. 138. 139. q. 10. art. 16. n. 224.
& seqq. q. 7. art. 1. n. 27. cùm itaque exceptio, testamentum
fuisse metu confectum, requirat regulariter altior-
rem indaginem, non admittitur ad impediendam im-
missionem Arg. q. 11. art. 5. n. 76. 77. & q. 2. n. 97. uti
nec exceptio impotentiæ hæreditis Arg. d. q. 10. n. 77.
& q. 2. n. 96. falsitatis testamenti, nisi defectus ex ipso
testamento appareat Arg. q. 15. n. 94. Achil. Personal.
d. adipisc. possess. n. 119. Menoch. remed. 4. n. 726. Bur-
sat. consil. 129. Ravidens. d. analog. lib. 1. cap. 36. n. 72. &
mult. seqq. Peregrin. d. fideicommissis art. 48. n. 29. & seqq.
ubi loquitur de exceptione incapacitatis, quòd nimi-
rum hujusmodi similes exceptiones, quæ defectum
proprietas & dominii respiciunt, si ob aliquam dubi-
tationem juris aut facti non facile sint liquidabiles, sed
causæ cognitionem requirant, rejiciantur ad aliud ju-
dicium & interim remoto contradicte hæres scri-
ptus mittatur in possessionem & reus constituatur Dd.
adl. 2. C. d. Edict. div. Hadr. Klock. tom. 2. consil. 108.
n. 51. & seqq. Richter. ad nostram l. ult. C. n. 214. usque
ad n. 233. Gylman. in Symphor. Tom. 1. p. 1. tit. 7. d.
lit. possess. vot. 6. n. 57. 58. Socin. Junior. lib. 1. consil. 75.
n. 18. Cacheran. decis. Pedemont. 26. n. 16. & 21. vers.
Ex promissis Personal. in tract. quorum bonorum n. 489.
Besold. part. 4. consil. 167. n. 15. Dnus. Struve. Exercit.
45. n. 23. Stuck. part. 1. consil. 10. n. 31. 32. 33.

XVI. **U**T verò immisso effectum habeat, de-
bet illa fieri à Judice competenti Klock.
s. 2. consil. 99. si itaque scriptus hæres de possessione hære-
ditatis agat & se in bona hæreditaria mitti petat ex no-
stra

stra l. fin. C. tunc facere debet coram judice, ubi res sunt
 sitæ, Brunneman & Perez. & Vultejus ad l. ult. C. ubi
 de hæreditat. agat. quod dubio caret in rebus immobili-
 bus, Res verò mobiles loco non circumscribuntur, sed
 quem judicem dominus illarum rerum agnoscit, ejus
 Jdictioni subsunt res illæ. Menoch. d. remed. 4. n. 402.
 Ex quo rectè concluditur, si res hæreditatiæ diversis
 in locis sint sitæ, quod diversi judices debeant implo-
 rari & ab illis sit immissio petenda. In bonis verò feu-
 dalibus si de possessione lis sit mota, quidam statuunt,
 judicem loci ordinarium de possessione rectè cogno-
 scere, Rosenthal. d. feud. c. 12. conclus. 12. n. 70. & seqq.
 qui n. 75. in Cam. Imp. sententiam latam affert; quod
 extra controversiam esse statuunt, si possessorium
 summarissimum instituatur Vultejus d. feud. l. 2. c. 2.
 num. 45. Sixtin. d. Regal. c. 8. n. 23. Verior tamen vide-
 tur sententia, quod, si remedio possessorio agatur, in fo-
 ro non communi sed feudali actio institui debeat. Fr.
 Milan. decis. 6. n. 3. (qui agit de summarissimo posses-
 sorio) Matth. d. Afflict. in §. præterea si inter duos d. pro-
 bib. feud. alienat. per Frider. n. 2. Coler. de proc. exe-
 cut. p. 2. cap. 3. n. 310. Struv. in Syntagm. jur. feud. cap. 16.
 n. 4. Domini feudi alias nulla est cognitio causæ, quan-
 do lis non movetur de feudo ut feudo, sed, ut dere alia
 qualibet, Schrad. d. feud. p. 10. sect. 2. 31. Paris. de Pu-
 teco intr. de redintegr. feud. quest. 302. n. 2. qui affir-
 mat, quod ad hunc effectum, ut causæ cognitio
 ad Dominum feudi pertineat, requiratur, ut actor
 in libello fundamentum ponat in feudo, indeque
 si forsitan agatur actione personali vel alia ad rem feu-
 dalem, ordinarium adeundum esse: Menoch. remed.
 3. retinend. 422. ex quo Colerus d. process. execut. p. 2.
 c. 3. n. 311. & seqq. notat, non nisi duas causas naturam

D

feud

feudi concernere, ut earum cognitio ad dominum
 feudi pertineat, constitutionem, conservationem &
 ejusdem privationem, reliquarum verò litium diju-
 dicationem ad ordinarium spectare. Hartm. Pst.
 part. I. q. 15. n. 27. & seqq. Mynsing. cent. I. obs. 99. Il-
 lud pro explorato jure habendum, causas vel lites ra-
 tione feudorum, quæ à diversis dominis recogno-
 scuntur, motas ob continentiam causæ coram superi-
 ore in prima instantia agitari non posse, sed utriusque
 feudi dominum in sua curia esse adeundum & in cuius-
 que curia litem esse decidendam Cravet. conf. 258. n. 7.
 ut judicavit Cam. Imp. in causa **Hurde contra Hurde**
Anno 88. Rosenthal, d. *feud.* c. II. *conclus.* I. n. 90. ex
 quo principio in causa **Philips Franz von Dammen/**
Graffen zu Falkenstein contra Herm Wirich von
Dammen Graffen zu Falkenstein/ ex capite continen-
 tiæ rerum feudalium à diversis dependentium citatio-
 nem **Anno 1599.** fuisse denegatam affirmat Thom.
 Michael in *consil.* Klocken tom. 2. *consil.* 69. n. 9. &
 120. ubi receptum tradit, nec ratione rerum sub di-
 versis iudictionibus sitarum omnium superiorem seu
 Cam. Imp. ex beneficio continentiae adiri posse, sed
 in illo foro tanquam principali, actionem instituen-
 dam esse sub quo major pars bonorum sita sit l. si fidei-
 commissum 50. ff. d. *Judic.* quod etiam Cam. 7. Septemb.
Anno 603. in causa **Reinswindel contra Säar cassando**
 citationem ex simili continentia rerum nempe sub di-
 versis iudictionibus sitarum impetratam observasse vi-
 detur; Contrarium tamen in Cam. Imp. observari re-
 fert Merckelbach in *consil.* Klocken tom. I. *consil.* 49. n.
 15. his verbis **Wol ist nicht ohn/ daß eiliche Dd. wollen**
daß an dem Ort/ da major pars bonorum gelegen/ ohn-
angre

angesehen etliche Güter unter andern Herrschäften besgriffen/ nichts destoweniger der Process in loco, ubi potior pars bonorum sita, und gar nicht coram omnium superiore der Process zu erheben seye. Dieweil aber so viellich in praxi gesehen/ die Gegenmeinung in Camera mehrmals und in neuligkeit practicirt worden/ so seze ich außer zweifel/ sitemal disfalls duplex continentia tam rerum, quam personarum conveniendarum sich erzeugt / daß man die citation ex d.l.fin. zu ertheilen/nicht difficultiren werde.

XVII. *S*i testamentum coram Judice domicilii vel defuncti testatoris vel contradictoris producatur, ille immissionē decernere potest l. unic. C. ubi de hereditate. ibique Vultej. l. 2. C. d. Interd. Frantz ad ff. b. t. d. judic. n. 73. Menoch. d. rem. 4. n. 402. ita tamen, ut judex loci rei sitæ requiratur, ut sententiam in loco domicilii latam exequatur & heredem in possessionem mittat l. 15. §. 1. de re judic. Vultej. add. l. unic. n. II. & 50. Thom. Merckelbach. in consil. Klocken tom. I. consil. 10. n. 187. & seqq. & tom. 2. consil. 83. n. 2. 3. Michael Grassus lib. 2. sententiarum Artic. Transmissio q. 16. n. 6. & seqq. Richter ad h. l. nostram C. n. 294. & seqq. Menoch. d. remed. 4. n. 40. Hartman. Practic. Forens. lib. 2. tit. I. obs. 7. n. 4. & ita judex requisitus tenetur sententiam latam exequi Gail. lib. I. obs. 113. n. 6. Nec super Exceptionibus merita causæ concorrentibus cognoscere potest Gail. d. obs. 113. n. 8. Mynsing. cent. 3. obs. 69. & decad. I. resp. 6. n. 14. 15. Johan. Wamesius cent. I. d. consil. 51. Menoch. consil. 676. & d. arbitr: jud. quest. 38. n. 21.

XIX. *I*n hoc remedio l. fin. C. non admittitur appellatio suspendens: Est enim causa talis, quæ

desiderat celeritatem, in quibus causis appellationes denegantur per tradita Cæsar. Ursil. *in annot. ad decis.* Matth. d. Afflict. 261. n. 2. & versamur hic in casu decreti lati ad implorationem officii judicis, à quo itidem appellatio vim suspensivam non meretur Matth: d. Afflict. d. *decis. 26.* Nec non hæc causa notoriè inter possessoria momentanea refertur, ut vel hâc ratione appellatio nō procedat *l. un. C. si de Moment. possess. fuer. appell.* Joseph. Ludovic. *decis. Perusin. 20. num. 9.* & 19. part. i. Gratian. *discept. forens. c. 74. n. 16.* & c. 310. n. 64. & seqq. Ludovic. Postius de mandat. manutenent. obs. 106. & probatur textu evidenti *l. 6. C. quor. appell. non recip.* Bald. *in nostr. l. fin. C. n. 3. in not.* Menoch. d. remed. 4. n. 826. Postius *in decis. 216. num. 4. 5. ad tract. d. Mandatis.* Idem in Cam. Imp. receptum videre licet apud duos illos Camerales, Bernhard. Wurmser. I. tract. obs. tit. 24. obs. 12. Hartm. Pist. Pract. forens. tit. 29. obs. 24. n. 3. 4. 5. 6. Vid. Stuckius part. I. conf. 10. n. 55. 56. Distinguit Menoch. d. remed. 4. n. 826. duos casus, unus, cum lata est sententia in favorem scripti hæredis, qui petiit immissionem in possessionem ex hoc edicto contra reum conventum; Alter est, cum judicatum est contra actorem, reo absolute; Illo casu est communis opinio, reum conventum appellare non posse à sententia contra se lata, quâ pronunciatum fuit, hunc hæredem in testamento scriptum mittendum esse in possessionem bonorum testatoris defuncti Glossa *in verb. missus nostræ l. ult. quam sequuntur* Bart: Bald. Castrensi. Salicet. quos recenset Zuchardus hic num. 435. secundo casu, cum sententia in hoc remedio possessorio lata fuit pro reo contra actorem, quâ pronunciatum actorem non esse mittendum in possessionem

nem, videtur appellatio non prohibita Joseph. Ludovic. decis. 20. n. 23. Fatemur equidem famigerabile hoc adipiscendæ possessionis remedium ulteriorementerri considerationem, verum cùm angustia temporis & legale aliquod impedimentum, nostrum votum præscindat, igitur coacti vela contrahimus coronisque loco formulam libelli & sententiæ ex h. l. fin. fætendæ subjungemus.

Formula Supplicationis Quam suppeditat Blume in *Supplicat. Cameral.* num. 100.

Pro

Immissione ex l. final. C. de Ediz.

D. ADRIANI tollend.

Anwalts

Des Durchleuchtigen Fürsten und
herrn / Herrn F. Fürsten zu A. und Edlen
Herren zu Z. und B.

Contra

Den Hochgeborenen Grafen und
herrn / Herrn H. A. und Edlen Herren
zu der L.

Durchl. Fürst/ R.

Seiner Fürstl. Durchl. geruhen gnädigst/ Ihro im
Namen des Durchleucht. Fürsten und Herrn/
Herrn F. Fürsten zu A. unerhörig fürtragen
zu

zu lassen. Demnach die Käyserl. Rechte/ insonderheit
in. l. final. C. de Edict. D. Adrian. toll. Et quemadmodum
hæres script. in possess. mittat. wol und loblich verordnet/
dazt wann einem ordentlichen Richter ein rechtmässig
auffgerichtetes Testamene / darinnen niches aufgeles-
sches / durchstrichenes / aufgekratztes oder auff einige
weiss schadhafftes oder verderbtes zu sehen / von den dar-
in eingeseckten Erben exhibit, und umb Richterliche de-
cetirung / auch alsobald würtkliche Verordnung der
Immission gebeten wird / selbige ertheilt und zu Werck
gerichtet werden soll.

Und dann die Weyl. Durchleuchtige Hochgeborene Fürstin und Frau A. C. Fürstin zu A. geborne Gräfin und Edle Frau zu der L. bey ihrem leben ein Testamenter rechte bestendiger weise mit adhibitzen 7. Testaments- Zeugen/ und in deren persöhnlicher Gegenwart zu sehen und anhören gethaner ihrer Erklärung/ Unterschrifft und Siegel auffgerichtet/ dazu solches durch einen Käyserl. Notarium samt 2. Instruments-Zeugen in publicam formam redigiren/ und dann in die Fürstl. A. Regierung Canslen zu B. insinuiren und hinderlegen lassen/ furters mit ihrem Christsel. Todt bestätigt/ nach welchem er dasselbe in bemeldte Canslen auff fürgängne Verständigung und Berussen der Frau Testatricin' Herrn Bruder und Frau Schwester/ und in dero beiderseits abgeordneter Gegenwart eröffnet/ Sigel und Unterschrifften in und außerhalb ganz unversehrt befundan/ also gerichtlich abgelesen/ und darüber behöriges Canslen Protocollum gehalten/ Anwalts gnädiger Herr Principal aber/ Der Durchleuchtige Fürst und Herr

Herr/ Herr F. Fürst zu A. als der Frau Testatricin E,
hegemahl/ zu deren einigen Universal Erben instituirt
und eingesetzt worden/wie solches aus dem Original- Tes-
tament und benebenst auffgerichtem Instrument sub-
lit. A. nebenst dem Protocollo lit. B. klarlich erhellet/
und der Augenschein daß einiger Mangel oder Gebre-
chen an besagtem auffgerichteten Testamente und letzten
Willens-disposition nicht anzutreffen.

Als bittet E. Fürstl. Durchl. Anwale im Namen
seines gnädigen Herrn Principal unterthänigst / Sie
gnädigst geruhen/ die Immission in bona defunetæ Do-
minæ Testatricis, ubicunque illa sita sint, gnädigst zu
erkennen/ in specie aber und benebenst/ sitemal sich an-
noch kein Contradictor angeben oder disputat erreget/
die Immission dahin zu exprimiren/ daß Anwales gnä-
digstem Fürsten und Herrn/ von dem Hochgebohrnen
Grafen und Herrn/ Herrn A. Grafen und Edlen Herrn
zu der L. der Frau Testatricin Herrn Brüdern die Ehe-
gelder/ so Thro Gräfl. Gn. noch in Händen / und was
er sonst noch bey und hinter sich / so der Frau Testatri-
cin zuständig und gehörig gewesen/ unauffgehalten auf-
gesetzt werde. Darüber etc.

Formula Sententiæ

Ex b. l.fin.in Cam. Imp. 3.Ian. Ao. 1571. latæ-
que refertur in cons. Klocken. tom. 3. n. 65, in fin.

BN Sachen I. T. und G. J. Appellanten con-
tra P. B. und G. G. in Bormunds-Namen Ap-
pellaten, Weyland A. M. Verlassenschafft betref-
fend/

fend / ist auff vorgehende rechtsbelehnung auch allem
Vorbringen nach zu recht erkent / das durch Richter vo-
riger Instantz übel procedirt und geurtheilt / wol das
wen appellirt, und ermeldte Appellanten auff Vor-
brachte Testament / vorgewendter Eintred ohnverhins-
dert in die Possession besagter testatorin verlassene Güter
zu ihrem Antheil einzusezen / als wir sie auch in dieselbe
im mittiren und einsezten / die Gerichtskosten allenthal-
ben auffgelauffen aus bewegenden Ursachen gegeneinan-
der compensirend und vergleichend / jedoch den Appel-
lanten ihr Spruch in petitorio ohnbenommen &
sondern hiemit &c.

Salvo.

F I N I S

